

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 2-10-2016

Chúa nhật 27 Thường niên

Làm điều phải làm

LỜI CHÚA: Lc 17, 5-10

Một hôm, các Tông đồ thưa với Chúa Giêsu rằng: “Thưa Thầy, xin thêm lòng tin cho chúng con”. Chúa đáp: “Nếu anh em có lòng tin lớn bằng hạt cài, thì dù anh em có bão cát dâu này: ‘Hãy bắt rễ lên, xuống dưới biển kia mà mọc’, nó cũng sẽ vâng lời anh em. Ai trong anh em có người đầy tớ đi cày hay đi chăn chiên, mà khi nó ở ngoài đồng về, lại bảo nó: ‘Mau vào ăn cơm đi’, chứ không bảo: ‘Hãy dọn cơm cho ta ăn, thắt lưng hầu bàn cho ta ăn uống xong đã, rồi anh hãy ăn uống sau!?’ Chẳng lẽ ông chủ lại biết ơn đầy tớ vì nó đã làm theo lệnh truyền sao? Đối với anh em cũng vậy: khi đã làm tất cả những gì theo lệnh phải làm, thì hãy nói: chúng tôi là những đầy tớ vô dụng, chúng tôi đã chỉ làm việc bốn phật đầy thôi”.

SUY NIỆM

Người đầy tớ đi cày hay đi chăn chiên suốt ngày. Khi chiều về, anh còn phải lo cơm nước cho chủ. Anh chỉ được ăn uống nghỉ ngơi khi chủ đã ăn xong. Đó là chuyện hết sức bình thường và tự nhiên đối với một người làm công được ông chủ mướn. Chủ không cần phải tỏ lòng biết ơn anh đầy tớ vì anh đã vâng phục mọi lệnh truyền của ông.

Chúng ta có thể là một Kitô hữu đạo đức, có thể đã vất vả nhọc nhằn

(xem tiếp trang 2)

**Quy chế mới của Bộ Tuyên Thánh
về việc nhìn nhận các phép lạ**

WHD (24.09.2016) – Hôm thứ Sáu 23 tháng Chín 2016, Bộ Tuyên Thánh đã công bố một sửa đổi Quy chế liên quan đến việc các chuyên viên y tế chứng nhận phép lạ, trong khuôn khổ tiến trình tuyên phong chân phước và tuyên thánh.

Theo nguyên tắc, mọi án phong chân phước đòi hỏi phải có một phép lạ

(trừ các vị được công nhận là tử đạo), và mọi án phong thánh đòi hỏi phải có một phép lạ thứ hai được công nhận. Việc điều tra các phép lạ đôi khi phải mất nhiều năm, thậm chí nhiều thập kỷ, để phân định được một hiện tượng nào đó là do Thiên Chúa, chứ không phải là những hiện tượng có thể giải thích được bằng khoa học.

Sửa đổi lần này của Bộ Tuyên Thánh cập nhật Quy chế có từ năm 1976, triều giáo hoàng của Chân phước giáo hoàng Phaolô VI, chủ yếu quy định: để được nhìn nhận, một phép lạ phải được đa số (5/7 hoặc 4/6) chấp thuận; chủ tịch Ủy ban y học chỉ được đảm nhiệm hai nhiệm kỳ, mỗi nhiệm kỳ

(xem tiếp trang 3)

**Quốc vụ viện Truyền thông
công bố Quy chế hoạt động**

WHD (23.09.2016) – Ngày thứ Năm 22 tháng Chín 2016, Quốc vụ viện Truyền thông (*Secretaria pro Communicatione*) đã công bố Quy chế của Viện, Quy chế được Đức Thánh Cha ký phê chuẩn ngày 09-06-2016.

Quốc vụ viện Truyền thông do Đức Thánh Cha Phanxicô thành lập ngày 27-06-2015 qua Tự sắc *L'attuale contesto comunicativo* (Bối cảnh truyền thông hiện nay), với sứ vụ “đáp ứng bối cảnh truyền thông hiện nay, có đặc trưng là sự phát triển các phương tiện truyền thông kỹ thuật số và sự tương tác”. Một bối cảnh như thế đòi hỏi phải “tái cấu trúc”; việc tái cấu trúc này hướng tới việc “hợp nhất” các cơ quan truyền thông của Toà Thánh để “thống nhất quản lý” nhưng vẫn trân trọng những gì đã đạt được trong quá khứ, nhờ đó có thể “đáp ứng những đòi hỏi của sứ mệnh truyền giáo của Giáo hội một cách thích đáng”. Quốc vụ viện Truyền thông sẽ hợp tác với các cơ quan khác của Giáo triều Roma, với Phủ quốc vụ khanh Toà Thánh và cả các tổ chức liên kết với Toà Thánh.

Đức ông Dario Edoardo Viganò,
Chủ tịch Quốc vụ viện Truyền thông

Đức ông Dario Edoardo Viganò, cựu giám đốc của Trung tâm Truyền hình Vatican (CTV), được Đức Thánh Cha Phanxicô bổ nhiệm làm Chủ tịch Quốc vụ viện Truyền thông, sẽ “chỉ đạo hoạt động của cơ quan này” với sự trợ giúp của một thư ký là Đức ông Lucio Adrian Ruiz, cũng được Đức Thánh Cha bổ nhiệm. Thư ký có nhiệm vụ nối kết các Phân viện

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MÙNG CHÚA NHẬT

phụng sự Chúa suốt đời. Nhưng Thiên Chúa không phải chịu ơn hay mắc nợ chúng ta, và chúng ta không có quyền đòi Ngài phải trả công cho xứng. Đơn giản chúng ta là tội tú của Thiên Chúa, chúng ta chỉ làm điều phải làm. Khó biết chừng nào khi làm được nhiều điều tốt đẹp mà vẫn giữ tấm lòng khiêm nhu. Những việc đạo đức chúng ta làm có thể khiến chúng ta tự mãn trước Thiên Chúa. Đó là sa ngã của một số người Pharisêu và đó vẫn là cảm dỗ thường xuyên của chúng ta. Người Pharisêu lên天堂 thò câu nguyện, mà thực ra là khoe công trạng của mình (x. Lc 18,9-14). Công trạng, công đức, công nghiệp có thể thành vật cản khiến tôi chỉ thấy sự thánh thiện của tôi mà không thấy, cũng chẳng cần tình thương của Chúa. Việc tốt tôi làm có thể làm tôi tự tôn trước anh em. Người anh cả chỉ thấy những năm dài phục vụ cha, không khi nào trái lệnh, nên anh chẳng muốn đón nhận người em út. Làm thế nào để chúng ta thật sự khiêm hạ trước Thiên Chúa, trước tha nhân và trước cả lòng mình. Nhận mình chỉ là đầy tớ bình thường, không gì nổi bật, mình chỉ cố làm tròn bổn phận được giao.

Có nhiều bổn phận ta phải chu toàn. Bổn phận của một thụ tạo trước Thiên Chúa Chí Thánh. Bổn phận là con cái của Cha trên trời. Bổn phận là môn đệ trung tín của Đức Kitô. Bổn phận là anh em của mọi người. Yêu mến, phụng sự, tôn kính, ca ngợi Thiên Chúa: đó là điều ta chẳng dám tự hào mình đã vuông tròn. Giả như ta có làm được điều gì sáng danh Chúa thì cũng là nhờ ơn Chúa đỡ nâng. Cả một ước muôn tốt lành nơi ta cũng đến từ Chúa.

Thiên đàng không phải là sự trả công của Thiên Chúa. Ngài không ký hợp đồng với người sống đạo đức để rồi Ngài buộc phải cho họ thiên đàng. Thiên đàng là một quà tặng bất ngờ, ngỡ ngàng, không do công của tôi, nhưng do lòng tốt của Thiên Chúa. Thiên đàng hạnh phúc vì tôi được gần Chúa hơn bao giờ. Chúng ta không chọn Chúa để được thiên đàng. Chúng ta mong thiên đàng để được gần Chúa.

(xem tiếp trang 3)

Ủy ban Đối thoại thần học Công giáo-Chính thống thông qua Tuyên bố chung

WHĐ (24.09.2016) – “Người Công giáo và người Chính thống cần phải khám phá cách thức quyền bính được hiểu và thực hành ra sao để điều đó không phải là một trở ngại cho hiệp nhất”, đó là nội dung chính của bản Tuyên bố chung mang tên “*Tính công nghị và Quyền tối thượng trong thiền niên kỷ đầu tiên: Hướng tới một hiểu biết chung trong Sứ vụ Hiệp nhất của Giáo Hội*”, được các thành viên của Ủy ban hỗn hợp Quốc tế Đối thoại thần học giữa Giáo hội Công giáo và Giáo hội Chính thống thông qua, khi kết thúc Khoá họp toàn thể diễn ra tại Chieti, Italia, từ ngày 15 đến 22 tháng Chín 2016.

“Quyền tối thượng” nói đến thẩm quyền của vị giám mục lãnh đạo hay giáo hoàng, và “Tính công nghị” nói đến quyền bính được Hội đồng Giám mục ở phương Tây hoặc một Thượng hội đồng giám mục trong các Giáo hội Đông Phương thi hành với tính cách hiệp đoàn. Đang khi các Thượng phụ Chính thống được công nhận là những nhà lãnh đạo tinh thần và thực thi quyền bính trên một số lĩnh vực của đời sống Hội Thánh, các ngài lại không có loại thẩm quyền như của giáo hoàng trên Giáo hội Công giáo và đặc biệt là trên các giáo phận theo nghi lễ Latinh.

Đức ông Andrea Palmieri, đồng thư ký của Ủy ban Đối thoại Công giáo-Chính thống và là một viên chức trong Hội đồng Toà Thánh về Hiệp nhất Kitô giáo, cho biết Tuyên bố trên đã được dịch và sẽ được công bố “sớm hết sức”.

26 giám mục-thần học gia Chính thống giáo (có 13 trong số 14 Giáo hội Chính thống tham gia, mỗi Giáo hội 2 đại biểu) cùng với 26 giám mục-thần học gia Công giáo đã tham gia Khoá họp. Giáo hội Chính thống Bulgaria không cử đại diện.

Bản đúc kết Khoá họp của Ủy ban cho biết: đại diện của Giáo hội Chính thống Gruzia không đồng ý về “một số đoạn” của Tuyên bố chung. Những điểm không đồng ý này sẽ được đưa vào phần chú thích của bản Tuyên bố, theo một bản tin về Khoá họp đăng trên trang web của Giáo hội Chính thống Nga.

Mặc dù thừa tác vụ quyền bính phát

triển khác nhau nơi Giáo hội Đông phương và Tây phương, nhưng sự hiệp nhất trọn vẹn đã tồn tại trong hơn 1.000 năm. Bản Tuyên bố chung viết: “Trong khi nhìn nhận tính đa dạng vẫn có trong Giáo hội, Ủy ban công nhận tính liên tục của những nguyên lý thần học, giáo luật và phụng vụ, vốn cấu thành mối dây hiệp thông giữa Đông và Tây”.

Bản Tuyên bố xác định: “Hiểu biết chung này là điểm tham chiếu và là nguồn cảm hứng mạnh mẽ cho người Công giáo và người Chính thống để họ tìm cách phục hồi sự hiệp thông trọn vẹn ngày nay. Trên cơ sở này, cả hai đều phải xét xem tính công nghị, quyền tối thượng và các mối tương tác giữa chúng có thể được hiểu và thực hành như thế nào vào thời nay và trong tương lai”.

Sau khi thông qua Bản Tuyên bố chung, vốn đã trải qua một số sửa đổi kể từ khi được soạn thảo lần đầu tiên vào năm 2012, các thành viên Ủy ban bàn về chủ đề của Khoá họp tiếp theo. Bản đúc kết Khoá họp nói rằng nhóm điều phối của Ủy ban sẽ quyết định chủ đề khi gặp nhau vào năm tới.

Trong bản tường trình về Khoá họp này, Giáo hội Chính thống Nga cho biết các đại diện của họ đã kêu gọi một cuộc thảo luận về “uniatism” - thuật ngữ dùng để chỉ sự hiện diện và phát triển không ngừng của các giáo hội Công giáo Đông phương, là các giáo hội hiệp thông trọn vẹn với Roma nhưng vẫn chia sẻ một di sản thiêng liêng và phụng vụ với các giáo hội Chính thống.

Tổng giám mục Hilarion Alfeyev, Trưởng ban đối ngoại của Toà Thượng phụ Moskva, nói với các thành viên Ủy ban Đối thoại rằng sự tồn tại của các Giáo hội Công giáo

(xem tiếp trang 3)

Đặc sứ của Đức Thánh Cha Phanxico tại Đại hội toàn thể FABC lần thứ XI

WHD (27.09.2016) – Ngày 24-09-2016, Đức Thánh Cha Phanxicô đã bổ nhiệm Đức hồng y Telesphore Placidus Toppo, Tổng giám mục Ranchi, Ấn Độ, làm đặc sứ của ngài tham dự Đại hội toàn thể lần thứ XI của Liên Hội đồng Giám mục Á châu (FABC), diễn ra tại Colombo, Sri Lanka từ ngày 28 tháng Mười Một đến 4 tháng Mười Hai 2016.

Chủ đề của Đại hội là “Niềm vui của Tin Mừng và Gia đình tại châu Á trong Ánh sáng của Thương Hội đồng Giám mục”.

Đại hội toàn thể lần thứ X đã được tổ chức tại Việt Nam vào tháng Mười Hai 2012 với chủ đề “40 năm FABC: Đáp ứng những thách đố tại châu Á”. ■

Quy chế mới của Bộ Tuyên Thánh về việc nhin nhận các phép lạ

5 năm; số lần tái điều tra là ba lần (mỗi lần với các chuyên viên khác nhau); và tất cả mọi người tham gia vào vụ án tuyên phong chân phước hay tuyên thánh phải giữ bí mật tuyệt đối; những người này gồm các người vận động, cáo thỉnh viên, chuyên viên, nhân viên Toà án, các viên chức của Bộ.

Ngoài ra, để bảo đảm theo dõi tốt hơn công tác tài trợ cho vụ án, các chuyên viên sẽ được trả lương bằng cách chuyển khoản theo hệ thống ngân hàng.

Một giai đoạn mới trong sự phân định của Giáo hội

Tiến triển này là một giai đoạn mới trong mối quan tâm của Giáo hội từ nhiều thế kỷ nay, làm cho thủ tục công nhận các phép lạ ngày càng đáng tin cậy hơn và nghiêm túc hơn. Từ thời Phúc Âm, các cuộc chữa lành kỳ diệu trở thành một phần của lịch sử Kitô giáo, và được coi như những dấu chỉ Thiên Chúa can thiệp vào lịch sử nhân loại. Nhưng vẫn phải chứng minh tính chất kỳ diệu của việc được chữa lành, vốn đôi khi việc khỏi bệnh lại hoàn toàn có thể giải thích được về mặt khoa học.

Sự can thiệp đầu tiên của các chuyên viên y tế trong một án tuyên thánh là vào năm 1610, trong án tuyên thánh cho Đức Tổng giám mục Milano, Charles Borromeo. Đây là hệ thống có từ năm 1678, theo quyết định của Đức giáo hoàng Innocent XI. Tiếp nối sự tiến triển này, Bộ Giáo Luật 1917 đã quy định bắt buộc phải có ý kiến của hai bác sĩ về việc lành bệnh có giải thích được hay không, ngay cả trước khi có cuộc kiểm tra về mặt thần học đối với các trường hợp được nghiên cứu.

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu,
Chúa đã yêu trái đất này,
và đã sống trọn phận người ở đó.
Chúa đã ném biết
nỗi khổ đau và hạnh phúc,
sự bi đát và cao cả của phận người.

Xin dạy chúng con biết đường lên trời,
nhờ sống yêu thương đến hiến mạng cho anh em.

Khi ngược nhìn lên quê hương vĩnh cửu,
chúng con thấy mình được thêm sức mạnh
để xây dựng trái đất này,
và chuẩn bị nó đón ngày Chúa trở lại.

Lạy Chúa Giêsu đang ngự bên hữu Thiên Chúa,
xin cho những vất vả của cuộc sống ở đời
không làm chúng con quên trời cao;
và những vẻ đẹp của trần gian không ngăn bước chân con tiến về bên Chúa.

Ước gì qua cuộc sống hằng ngày
của chúng con,
mọi người thấy Nước Trời đang tỏ hiện. ■

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

Ủy ban Đối thoại thần học Công giáo-Chính thống...

Đông phương “vẫn là một chướng ngại trong mối quan hệ Chính thống-Công giáo”.

Trong quá khứ, Ủy ban Đối thoại Công giáo-Chính thống đã xem xét vấn đề này nhiều lần. Vào năm 1993 Ủy ban đã thông qua một tuyên bố nói rằng các Giáo hội Công giáo Đông phương có quyền tồn tại và các cá nhân Kitô hữu có quyền chọn gia nhập một Giáo hội theo lương tâm mình. Tuy nhiên, Ủy ban cũng nói rằng mô hình được áp dụng trong các thế kỷ 16 và 17 – một hình thức “hiệp thông một phần”, trong đó các nhóm đông đảo Kitô hữu Đông phương tuyên xưng hiệp nhất với Giáo hội Công giáo còn những người khác vẫn duy trì cẩn tính Chính thống giáo của mình – không phải là một mô hình để theo đuổi trong tương lai. ■

(Theo Cindy Wooden, CNS)

Quốc vụ viện Truyền thông công bố Quy chế hoạt động

trong Quốc vụ viện. Có năm Phân viện, đứng đầu mỗi Phân viện là một Giám đốc, được Đức Thánh Cha bổ nhiệm theo đề nghị của vị Chủ tịch, với nhiệm kỳ năm năm: Phân viện Tổng vụ, Phân viện Biên tập, Phân viện Phòng báo chí Toà Thánh, Phân viện Kỹ thuật và Phân viện Thần học-Mục vụ.

Phân viện Biên tập có trách nhiệm “xác định và điều phối tất cả các đường hướng biên tập thuộc thẩm quyền của Quốc vụ viện, đồng thời phát triển các hình thức truyền thông mới cũng như sử dụng có hiệu quả các phương tiện truyền thông truyền thống trong thế giới kỹ thuật số, có quan tâm đến chiều kích toàn cầu của ngành truyền thông của Toà Thánh”.

Phân viện Phòng báo chí Toà Thánh có nhiệm vụ “ấn hành và truyền tải những thông tin chính thức về Đức Thánh Cha và Toà Thánh”, tiếp nhận và tổ chức các cuộc họp báo, cũng như trả lời các câu hỏi của các nhà báo với tư cách chính thức.

Phân viện Thần học-Mục vụ chủ yếu có nhiệm vụ “xây dựng một viễn tượng thần học về truyền thông”.

Phân viện Kỹ thuật có trách nhiệm quản lý toàn bộ cơ sở và dịch vụ kỹ thuật cần thiết cho hoạt động truyền thông của Quốc vụ viện Truyền thông, đồng thời phát triển thêm, để đẩy mạnh lĩnh vực truyền thông của Toà Thánh; nghiên cứu và phát triển các giải pháp sáng tạo để bắt kịp đà tiến của kỹ thuật trên thế giới; thiết kế các dịch vụ mới và phát triển những dịch vụ hiện có, đồng thời lưu tâm thích đáng đến khả năng tương thích về kỹ thuật của các phương tiện truyền thông phổ quát của Toà Thánh, liên quan đến các điều kiện khác nhau của sự phát triển của các Giáo hội địa phương; xác định và áp dụng các quy trình theo quy định của Toà Thánh và quốc tế trong lĩnh vực công nghệ thông tin và truyền thông, cũng như những ứng dụng kỹ thuật tốt nhất.

Phân viện Tổng vụ giữ vai trò quản lý hành chính, kiểm soát quản lý cũng như tổ chức nguồn nhân lực và đào tạo nhân sự.

Quy chế của Quốc vụ viện Truyền thông được phê chuẩn áp dụng trong ba năm và có hiệu lực từ ngày 01 tháng Mười 2016. ■

Các giám mục Công giáo và Anh giáo cùng hành hương đến Canterbury và Roma

WHD (29.09.2016) – Đây là một sáng kiến chung của 36 giám mục của IARCCUM (Ủy ban Quốc tế Anh giáo – Công giáo Rôma về Hiệp nhất và Sứ vụ) nhằm đánh dấu kỷ niệm 50 năm ngày chính thức bắt đầu cuộc đối thoại giữa hai Giáo hội. Một buổi lễ sẽ được tổ chức vào ngày 05 tháng Mười, có sự tham dự của Đức giáo hoàng Phanxicô và Tổng giám mục Justin Welby.

Ba mươi sáu giám mục đại diện cho các cộng đồng Công giáo và Anh giáo trên khắp thế giới sẽ tham gia một cuộc hành hương tới Canterbury và sau đó đến Roma. Đây là cách các ngài đã chọn để kỷ niệm 50 năm ngày bắt đầu cuộc đối thoại chính thức giữa Giáo hội Công giáo và Cộng đồng Anh giáo. Cuộc đối thoại này đã chính thức bắt đầu với bản Tuyên bố chung được ký năm 1966 bởi Đức giáo hoàng Phaolô VI và Tổng giám mục Ramsey. Kể từ đó, qua Ủy ban thần học hỗn hợp ARCIC, nhiều văn bản chung đã được soạn thảo về các chủ đề như Thánh Thể, Thừa tác vụ có chức thánh, Giáo hội học và Đức Maria... Nhưng chủ yếu là mối tương quan huynh đệ giữa Roma và Canterbury đã phát triển như là kết quả của các cuộc gặp gỡ thường xuyên giữa các giáo hoàng và các vị lãnh đạo Anh giáo (cuộc gặp gỡ gần đây nhất vừa diễn ra tại Assisi vào tuần trước). Điều này bất chấp những khó khăn gây ra bởi những chia rẽ về các vấn đề mới, chẳng hạn việc phong chức linh mục cho phụ nữ và vấn đề đồng tính luyến ái, hiện đang là một nguyên nhân của sự bất đồng ngay cả trong Cộng đồng Anh giáo.

Ủy ban đề ra sáng kiến này, IARCCUM, được thành lập vào năm 2000 như là một điểm tham chiếu mục vụ trong cuộc đối thoại giữa Roma và Canterbury. Ủy ban này hiện do Đức Tổng giám mục Công giáo Donald Bolen – giám mục Tổng giáo phận Regina (Canada), và giám mục Anh giáo David Hamid, đứng đầu. Các giám mục của Ủy ban này, đến từ 18 quốc gia khác nhau – sẽ cùng nhau tham gia cuộc hành hương và kết thúc cuộc hành hương này ở Roma vào chiều 05 tháng Mười. Đức giáo hoàng Phanxicô và vị lãnh đạo Anh giáo Justin Welby sẽ cử hành một nghi lễ phụng vụ để bế mạc cuộc hành hương. Các vị giám mục sẽ cùng đi với nhau từ Canterbury, chẳng đầu tiên của cuộc hành hương “để khám phá những cách thức mới dựa trên cơ sở các khẳng định đã đồng thuận”, như các ngài nói.

Bắt đầu từ thứ Sáu 30-09, IARCCUM sẽ tổ chức một cuộc gặp gỡ ở Anh Quốc, để lượng giá những thành tựu trong 50 năm qua và đặc biệt, để suy tư về tài liệu nhan đề “Cùng nhau tăng triển trong Hiệp nhất và Sứ vụ”, văn bản ấn hành năm 2007, trong đó người Công giáo và Anh giáo cố gắng tổng hợp những thành quả và những thách đố mới nảy sinh từ cuộc đối thoại thần học giữa hai Giáo hội. Trong chặng đầu tiên của cuộc hành hương ở Canterbury, các giám mục sẽ viếng mộ Thánh Thomas Becket.

Vào năm 1982, Đức giáo hoàng Gioan Phaolô II và Tổng giám mục Canterbury khi ấy là Robert Runcie đã đến thăm ngôi mộ này và cùng cầu nguyện tại đây, đánh dấu một mốc quan trọng trong lịch sử các mối tương quan Công giáo-Anh giáo gần đây.

Một lịch sử đã thực sự bắt đầu từ năm 1960, khi diễn ra cuộc gặp gỡ đầu tiên giữa một vị giáo hoàng – Gioan XXIII – và một vị lãnh đạo Anh giáo – Geoffrey Francis Fisher. Tuy nhiên, đó là chuyến viếng thăm cá nhân. Phải chờ đến ngày 24-03-1966 mới có cuộc gặp gỡ chính thức và có Tuyên bố chung đầu tiên với chữ ký của Đức Phaolô VI và Tổng giám mục Ramsey. Kể từ đó, qua Ủy ban thần học hỗn hợp ARCIC, nhiều văn bản chung đã được soạn thảo về các chủ đề như Thánh Thể, Thừa tác vụ có chức thánh, Giáo hội học và Đức Maria... Nhưng chủ yếu là mối tương quan huynh đệ giữa Roma và Canterbury đã phát triển như là kết quả của các cuộc gặp gỡ thường xuyên giữa các giáo hoàng và các vị lãnh đạo Anh giáo (cuộc gặp gỡ gần đây nhất vừa diễn ra tại Assisi vào tuần trước). Điều này bất chấp những khó khăn gây ra bởi những chia rẽ về các vấn đề mới, chẳng hạn việc phong chức linh mục cho phụ nữ và vấn đề đồng tính luyến ái, hiện đang là một nguyên nhân của sự bất đồng ngay cả trong Cộng đồng Anh giáo.

Cuộc hành hương chung được xem như một cơ hội để tăng cường đối thoại giữa hai Giáo hội, đặc biệt trên bình diện mục vụ, vốn là điểm nhắm của IARCCUM. Các giám mục sẽ đến Roma vào ngày 03 tháng Mười, viếng mộ hai Thánh Tông đồ Phêrô và Phaolô. Ngày 05 tháng Mười sẽ bắt đầu hội nghị khoa học tại Đại học Giáo hoàng Grêgôriô. Nhưng sự kiện quan trọng nhất sẽ diễn ra tại nhà thờ Thánh Grêgôriô Cả ở Celio – là nơi mà từ đó Tu viện trưởng Augustinô đã được Đức giáo hoàng Grêgôriô Cả sai đi rao giảng Phúc Âm cho các dân tộc Anglo-Saxon vào năm 595. Tại đây, Đức giáo hoàng Phanxicô và Đức Tổng giám mục Welby sẽ cùng nhau cầu nguyện, chủ sự một nghi thức trao cho các giám mục hiện diện sứ vụ tiếp tục cuộc đối thoại trong cuộc sống hằng ngày nơi các cộng đoàn của các ngài. ■

(Vatican Insider)